

POMUM
CONCORDIAE

Fabula nubeculata Atalantae Hippomenesque

Atalanta, puella libera et superba, semper habuerat multos viros qui cupiebant illam in matrimonium ducere. Atalanta numquam maritum optaverat, sed olim constituit dare opportunitatem his viris: eam in cursu profligare debebant et nuptiae ut praemium victori erunt.

Atalanta, velocior, pro certo habebat se vincere.

Vincam
cursum et
nullius ero!

Sed Hippomenes astutior erat. Itaque callidum consilium excogitavit.

Est certum!
Mea uxor
erit!

Dum requiescebat in prato viridi, puella pervenit cum cista malis plena. Haec iucunda et suavia erant, sed etiam magica.

**Hoc malum mirum est!!
Non resisto!!**

In cursu, Hippomenes Atalantae porrexit malum, eam distrahendi causa. Itaque vicit cursum et puellam uxorem duxit.

**Itaque iuvenes in amorem ceciderunt, iuncti et felices sub
arbore mali.**
